

Като се има предвидъ, че той имаше богати и неизчерпаеми сили за работа на сцената и можеше още дълги години да твори съ същото съзнание — ясно е каква голѣма актьорска фигура можеше да стане отъ него.

*

Най-трудниятъ въпросъ е да се опредѣли мѣстото на Б. Андреевъ между нашитѣ артисти. Безспорно той трѣбва да бѣде поставенъ въ онази група, която достойно е носила званieto на актьора и съ идеализъмъ и готовностъ е раздала сърдцето си за преуспѣването на нашия театръ. Колкото и да е смѣло на пръвъ погледъ това опредѣление за Б. Андреевъ, то не е мъчно да бѣде доказано.

Б. Андреевъ наистина бѣше единъ отъ даровититѣ и високо културни артисти. За нещастие, смъртъта много рано го покоси и отрѣза безъ жалъ лавровото клонче на неговия актьорски възходъ, въ онзи мигъ, когато той бѣше вече напълно оформенъ и закрепналъ, като прекрасенъ артистъ, но още не бѣше стѣпилъ върху пиедестала на славата. Ако смъртъта го бѣ пощадила още нѣколко години, той щѣше да ни дари съ редица хубави и незабравими образи, които щѣха да останатъ за примѣръ на нашата сцена — като скъпи бисери откъснати отъ душата на одарения ар-